

தெய்வத்தாய்

தெய்வானை
கிருஷ்ணபிள்ளை

நிலையில்லா வாழ்வின்லே நங்காத நினைவுகளைத் தந்துவிட்டு
நிலையான வாழ்வு தேடிச் சென்ற
தெய்வத்தாய்
அமரர்

தெய்வானை கிருஷ்ணபிள்ளை

மண்ணூறவு
1937 . 08 . 09

விண்ணூறவு
2004 . 08 . 13

திதி நிர்ணய வெண்பா

ஆண்குயர் தாரண ஆடிநன் மாதத்துக்
காண்புதிர் யோதசி காரபரம் - மாண்பார்ந்த
சற்குணத் தெய்வானை சார்புவி நீத்தாராய்ச்
சிற்பரன் தள சேர திதி

தோத்திரப் பாக்கள்

தேவாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தந்தையார் தாயா ரூடன் பிறந்தார்
 தாரமார் புத்திரரார் தாந்தாமாரே
 வந்தவா ரெங்ஙனே போமாறேதோ
 மாயமா மிதற்கேதும் மகிழ வேண்டாம்
 சிந்தையீர் உமக்கொன்று சொல்லக் கேண்மின்
 திகழ்மதியும் வாளரவந் திளைக்குஞ் சென்னி
 எந்தையார் திருநாமம் நமச்சிவாய
 என்றெழுவார்க் கிருவிசம்பி லிருக்கலாமே

திருவாசகம்

நாயிற் கடையாம் நாயேனை நயந்து நீயே ஆட்கொண்டாய்
 மாயப்பிறவி உன்வசமே வைத்திட் டிருக்கும் அதுவன்றி
 ஆயக் கடவேன் நானோதான் என்னதோ இங்கதிகாரம்
 காயத்திடுவாய் உன்னுடைய கழற்கீழ் வைப்பாய் கண்ணுதலே.

திருவ்சைப்பா

இவ்வரும் பிறவிப் பெளவநீர் நீந்தும்
ஏழையேற் கென்னுடன் பிறந்த
ஐவரும் பகையே யார்துணை யென்றால்
அஞ்சலென் றருள்செய்வான் கோயில்
கைவரும் பழனங் குழைத்த செஞ் சாலிக்
கடைசியர் களைதரு நீலஞ்
செய்வரம் பரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே.

திருப்பல்லாண்டு

மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பத்தர்கள்
வஞ்சகர் போயகலப்
பொன்னின் செய் மண்டபத்துள்ளே புகுந்து
புவனியெல்லாம் விளங்க
அன்னநடை மடவாள் உமைகோன்
அடியோமுகக் கருள்புரிந்து
பின்னைப் பிறவி யறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப்
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப் பின் வேண்டு கின்றார்
பிறவாமை வேண்டும்: மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும்
மறவாமை வேண்டும்: இன்னும் வேண்டும் நான் மகிழ்ந்து பாடி
அறவாநீ ஆடும் போதுன் அடியின்கீழ் இருக்க என்றார்.

திருப்புகழ்

பிறவியலை யாற்றினிற் புகுதாதே
பிரகிருதி மார்க்கமுற் றலையாதே
உறுதிசூரு வாக்கியப் பொருளாலே
உனதுபதக் காட்சியைத் தருவாயே
அறுசமய சாத்திரப் பொருளோனே
அறிவுளறிவார் குணக் கடலோனே
குறுமுனிவ னேத்துமுத் தமிழோனே
குமரகுரு கார்த்திகைப் பெருமானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

**அமரத்தவம் எய்திய தம்மருமை அன்னையாரின்
நற்கதி குறித்து, அன்னாரின் பிள்ளைகள்
இஷ்ட தெய்வங்களை வேண்டிப் பராவியது.
(கட்டளைக் கலித்துறை)**

வெல்லன் சேதக விநாயகர்

மருப்பொன் றினாலே மகாபா ரதத்தை வரைப்பொறித்தோய்
திருமாலுக் கன்று உமைவிதி சாபத்தை தீர்த்துவைத்தோய்
மருத நிலமான வெல்லன் பதிக்கண் வரதனாரே
அருள்மிகு சேதா விநாயக எம்மன்னை ஆண்டருளே.

கரவை தச்சன் தோப்யு சிந்தாமணி விநாயகர்

சிந்தா குலமான தீர்த்தருள் செய்யும் சிவன்மகனே
வந்த வினையும் வருவினை தாமுமே மாற்றுவோயே
சிந்தா மணியென வேண்டுவ ஈந்தருள் சின்மயனே
எந்தாயார் நின்தன் பதமலர் சார இனிதருளே.

உச்சிற் புவனேஸ்வரி அம்பாள்

பிச்சி மலர்முடி கூந்தல் அழகுகொள் பேரணங்கே
முச்சக்தி யாயதாம் சூலப் படைகொள் முதல்வியாரே
இச்செகம் போற்றுநல் உச்சிற் பதியெழு ஈன்வரியே
சச்சிதா னந்தனின் தேவியே அன்னை நின் தாளிணைக்கே.

தாழங்குழி முருகன்

வேழ முகவன்பால் ஆடல் மகிழுறும் வேலவனே
வாழ் வளந்தரு தாழங் குழிவாழ் மயிலவனே
ஆழ, அகன்றநல் ஞானநல் வேல்கொள் அறுமுகனே
நீள நினைந்தென்றும் பக்தி செய் அன்னை நினதடிக்கே.

அந்திரான் முருகன்

தந்தையா ருக்குக் குருவென ஆகிய சண்முகனே
சுந்தர வள்ளிதெய் வாணை மகிழுறு சுப்பிரமணியா
கந்தநின் இன்னருள் வேண்டியே ஷஷ்டி கனிந்து நோற்றார்
எந்தாயார் நின்தன் பதமலர் சார இனிதருளே.

அருள்மிகு சந்தியான்

அயிரா வகசாதுக் கின்னருள் ஆண்டனை, ஆங்கொரு நாள்
கயிலா யருக்கும் குருவென ஆகிய கந்தவேளே
அயில்வேற் படைகொண்டு சூரன் வதைத்த அறுமுகனே
மயில்வா கனனாரே, எம்மன்னை ஆள்க மலர்ப்பதத்தே

ஸ்ரீ வல்லிபுராவார்.

வல்லிநாச் சிக்கு இனிதருள் ஆண்டனை, வங்கமதைக்
கல்லினில் ஆணையாற் பொங்காது காத்தனை கண்ணனாரே
வில்விஜ யற்கன்று கீதை அருளிய விஷ்ணு மூர்த்தி,
வல்லி புரத்தினோய், எம்மன்னை ஆள்க மலர்ப்பதத்தே.

அமரரின் மீதான கையறு நிலைப்பாக்கள்

**கணவனார் திரு. கிருஷ்ணபிள்ளை நினைதல்
(கொச்சகம்)**

வன்செயலுக் கிரையாகி மகனார்தான் மறைந்ததன்பின்
உந்தனது உணர்வுகுன்றி உடல்தளர்ந்த இனியவளே
நின்னுடைய மகன்போன நெடுவழிக்கே புகுவாயேல்
எந்தனது நிலையென்ன எனநோக்காய் மறைந்ததென்ன!

முத்த தநயன் திரு. ரவீகுமார் நினைதல்

வாழ்வயதில் நுகர்வயதில் மறைந்தானெம் உடன்பிறவி
ஆழ்மனசில் அவன்நினைவால் அனவரதம் கலங்கிறமே
நாள்பொழுதாய்க் கலங்கிடினும் நமைக்கலங்க விடமாட்டோய்
மாள்வதனை வரவழைத்து மகன்பாலே மருவினையோ!

**கனிஷ்ட மகன் திரு. சீவகுமார் நினைதல்
(அவுல்தரேலியா)**

தம்பி கண்ணில் விழித்தனில்லை சமயமெல்லாம் அவன் முடிவை
எம்மிதயம் தனிற்பதித்து இரங்கிநிற்பேன் அருமையம்மா
அம்மாநின் கணில்விழியா அதிபாவி எனவானேன்
வெம்பியெமை இரங்கவிட்டு விரைந்தனையோ எமை மறந்தே.

கிளைய மகன் விஜயகுமார் நினைதல்

தம்பியின் பிரிவுன்னிச் சதாபொழுதும் கலங்குமெம்மை
எம்மம்மா இதன்மேலும் இரங்கவிட்டுப் பிரிந்ததென்ன
அம்மாஎன் மணவாழ்வை அனவரதம் நினைவோயே
எம்மிதயம் தனிலிருந்த எமதுதெய்வம் மறைந்தனையோ!

ஏக புத்திரீ திருமதி உமாதேவீ கெங்காதரன் நினைதல்

கண்மணியாய் எனைப்போற்றிக் கனிவுதந்த அருமையம்மா
புண்ணியமே மனைவாழ்வில் பொலிய வைத்தோய் மறைந்தீர்கள்
பண்பினிய எமதுதம்பி பரிதாப மறைவுன்னி
எண்ணியெண்ணிக் கலங்குமெம்மை இனும்கலங்க விடுத்ததென்ன!

சகோதரர் திரு. கந்தப்பு நினைதல்

இருமுவர் உடன்பிறந்தோம் எமைப்பிரிந்தார் ஒருமுவர்
ஒருத்திநீர் சகோதரியாய் உறவுசொல்ல இருந்தோயே
இருதயநோய்க் குளவாகி இருக்குமெனைப் பிரிவானீர்
மருங்குவந்து கணில்விழிமுன் மறைந்தனையோ எமைப்பிரிந்தே

சகோதரர் திரு. இரத்தினசபாபதி நினைதல்

சோதரர் ஒருமுவர் துறந்தார்கள் விழித்தனில்லை
ஆதரவு சகோதரியாய் அனுசரிக்க இருந்தனையே
சாந்தறுவாய் தலைமாட்டில் தனியிருப்பாய் எனவிருந்தேன்
போந்தறுவாய் மஞ்சள்குங் குமப்பொலிவாய் மறைந்தனையோ

மருமகன் திரு. கெங்காதரன் நினைதல்

மகனெனவே நினைந்ததல்லால் மருகனென நினையோயே
அகமனையில் பெருந்துணையாய் அமைந்திருந்த நினைகிறனே
இகவாழ்வில் எனக்கன்னை இருவரென மகிழ்ந்திருந்தேன்
அகரைந்து இரங்கவிட்டு அகன்றனையோ எமைமறந்தே.

மருமகள் திருமதி ரேணுகா நினைதல்

அன்னையிலும் இனியவராய் அரவணைத்த குணவதியே
என்றென்றும் பரிவுசெயும் இதயத்தை மறவனம்மா
இன்முகமாய் இனியசொல்லி எவர்மனசும் குளிரவைப்போய்
நின்மகனார் சகோதரர்கள் நினையழைக்கப் பிரிந்தனையோ

மருமகள் திருமதி ஜெயராஞ்சி நினைதல்

புண்ணியநின் கணில்விழித்துப் புகுந்தேன்நான் மறுபயணம்
கண்களதைக் குளமாக்கிக் கனிவுடனே விடைதந்தோய்
அண்மையிலே கதைபொழுது அதிகமாய் இருந்தீர்கள்
எண்ணமதில் நினைந்தமில்லை, இமெனு முன்னே மறைந்தனையோ

பேர்ப்பீள்ளைகள் விமல், ஆர்த்திகா, ரகுராஜ், அபிராம், துஷாந்தினி நினைதல்

மனையதனிற்புகும்போது வருவதுங்கள் முகக்குறிப்பே
அனைத்திலுமே நினதினிய அமைதிமுகம் தனைக் காண்போம்
மனமதுதான் குழைவாக மகிழ்ந்தெம்மை அணைப்போயே
நினைநினைந்து இரங்கவிட்டு நிழலாக மறைந்தனையோ!

மைத்துனர் சற்குணம், சதாசிவம், மைத்துனியர் சிவஞானவதி, அருந்ததி

எஞ்ஞான்றும் எவர்தமக்கும் இல்லையென்னாய் வழங்குவையே
துஞ்சுகின்ற பொழுதினிலும் தொழும்தெய்வம் நினைவோயே
வஞ்சமில்லா மனத்துடனே மகிழ்வாகப் பழகுவையே
மஞ்சள்குங் குமமாக மறைந்தனையோ இரங்கவிட்டே.

தாய்வழி, தந்தைவழி மைத்துனர், மைத்துனியர் நினைதல்

அங்கையினால் மனையிடத்து அறம்வளர்த்த குணவதியே
உங்களது மகன்மறைவை உளமுறுத்தி நினைந்திருந்தோய்
நங்களது பெருங்குடியில் நந்தாத விளக்கானோய்
மங்கலமாய் சுமங்கலியாய் மறைந்தனையோ இரங்கவிட்டே

உடன்பிறவாச் சகோதரர், சகோதரியர் நினைதல்

ஒருதரத் துதித்தார் போல் உறவுகொண்டு இருந்தமிங்கே
பேருடனே புகழாகப் பெரிதிங்கு மகிழ்ந்தோமே
ஊருக்கும் அயலுக்கும் உதவுகரம் தருவோயே
நீருருக உருகவிட்டு நினதாவி மறைந்தனையோ!

பெறாமக்கள், மருமக்கள் நினைதல்

பெற்றெடுத்த மக்களெனப் பிரியமுடன் எமைமகிழ்த்தே
உற்றபல உதவிசெய்த ஒருதெய்வம் மறைந்தனையோ
சுற்றமயல் தழுவினென்றும் சுகம்பலவும் தருவோயே
கற்பகத்தின் நிழல்சாரக் கரந்தனையோ எமைமறந்தே

உற்றார் உறவினர் நினைதல்

மனைமங் கலமாக மகிழ்ந்திருந்த குணவதியே
நினைந்தன நினைந்தபடி நிறைவுகண்டு மகிழ்ந்திருந்தோய்
மனக்கினிய புதல்வரவர் மறைந்தான் முதலாக
நினதுநலம் குறைவாகி நினதாவி மறைந்தனையோ

அயலவர் நினைதல்

சமூகத்தில் எவர்தமையும் சமத்துவமாய் மதிப்பவராய்ச்
சமூகமாய்ப் பழகிநிற்கும் சுகுணவதி மறைந்தீர்கள்
வமிசத்தின் பெருமைதனை மனங்கொள்ளப் பழகுவையே
அமிசமெல்லாம் நிறைவுபெற்ற அழகுருவே மறைந்தனையோ.

தேற்றம் (விருத்தப்பா)

உடம்பே அழிவது உயிர்க்கிறப் பென்பது
ஒன்றும் இல்லை
திடம்பெறு மெய்யுணர்ந் தாரிது கண்டு
தேர்ந்து சொன்னார்
இடனாக எம்முடன் கூடியே வாழ்ந்தவர்
ஏகி னாரால்,
கடன்பல வாகவே, போமுயிர் நற்கதி
கருதிச் செய்ம்மின்!

ஆக்கம் - பண்டிதர் க.முத்துவேலு.

கில்லத்தரசீக்கு இலக்கணமாய் வாழ்ந்தவர்

வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து வானுறையும் தெய்வத்துள் சேர்ந்து விட்டவர் இத்தாய் என்றால் மிகையாகாது. ஏனெனில் தனது இளைய மகனின் பிரிவால் துயருற்று கோயில், குளம் என்று எதற்கும் வெளியே செல்லாதவர், நீண்ட காலத்தின் பின் கோயிலுக்குச் சென்று திரும்பியவரின் பூதவுடலைத்தான் அவரது அன்பிற்குரியவர்கள் காணக்கூடியதாக இருந்தது. இனிதே இல்லறம் நடத்தி, வள்ளுவரின் குறளுக்கமைய நன்மக்களைப் பெற்று அவர்களைப் பல்வேறு வகையிலும் மேன்மையுறச் செய்த அன்னை இங்கில்லை என்னும் போது எஞ்சுவது கவலையும் கண்ணீரும் தான். இருக்கும் போது அருமையை அறிய முடியாதிருக்கும். பிரிந்த பின் அதுவும் நிரந்தரமாக பிரிந்த பின்தான் வெற்றிடமுள்ளதை உணரக்கூடியதாக உள்ளது.

அடிசிற்கினியானை, அன்புடைய மாதைப் பிரிந்து கவலையுற்றிருக்கும் கணவன் திரு.கிருஷ்ணபிள்ளைக்கும், உடலிற்சுமந்து, உயிரைப்பகிர்ந்து, உருவத்தை வழங்கி நடமாடிய தெய்வமான தாயைப்பிரிந்திருக்கும் அவரது மகன்களான கிராமசேவையாளர் திரு.ரவிக்குமாருக்கும் எமது ஆசிரியர் திரு.விஜயகுமாருக்கும் எனது அனுதாபங்களையும் ஆறுதலையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

“ உறங்குவது போலும் சாக்காடு
உறங்கி விழிப்பது போலும் பிறப்பு ”

**வே.தி.செல்வரத்தினம்,
வலயக்கல்விப்பணிப்பாளர்,
வடமராட்சி.**

அமைதிக்கும் பொறுமைக்கும் எடுத்துக்காட்டு

எமது பழைய கல்லூரியான விக்னேஸ்வராவின் பாதுகாப்புடனும், மேம்பாட்டுடனும் இடையறாத்தொடர்புள்ள குடும்பம் ஒன்றின் பிரதிநிதி, சரஸ்வதி வித்தியாலயத்தின் பொன்னாச்சி அக்கா காலத்து பண்பாட்டுக்கோலங்களை திரிவில்லாமல் அப்படியே பேணிவந்த மகளிர் வரிசையில் ஒருத்தி, பொறுமைக்கு பூமாதேவியும் பாடங்கேட்கக்கூடிய இயற்கை ஆசிரியை. மகன் ஆசிரியர் ராஜ்குமாரின் அகால பிரிவினால் நிதமும் சோகமாகவே இருந்தவர் மாரடைப்பினால் மரணமான செய்தி அனைவருக்குமே மிகுந்த துன்பம் அளிப்பது.

சொல்லாமல் பேசாமல் குடும்பத்திற்கு வழிகாட்டி மேம்படுத்திய சேவையான தாயின் பிரிவின் ஆழத்தையும் அகலத்தையும் அவர்களே நன்கு உணர்வர், புரிந்து கொள்வர்.

அனைவருக்கும் வழிகாட்டக் கூடிய நட்பின் சின்னம், துன்பப்பட்டவர்களுக்கு ஆறுதல் தரும் மேன்மையான சுபாவம் இன்று ஒருவாக்கினால் இல்லாமல் போய்விட்டது.

அமரரின் ஆத்மா சாந்தியடைய தச்சை, வெல்லன் விநாயகப்பெருமான்களையும், உச்சில் புவனேஸ்வரித்தாயையும் வேண்டுகின்றேன்.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

வீ. செ. சுவாமிநாதன்,

திட்டமிடல் பிரதி பிரதம செயலாளர், (NEPC)

வீடு , 17-A உட்குறைமுக வீதி,

திருகோணமலை.

உதவும் கரம் இறையடி சேர்ந்தது

தெய்வானை, தெய்வானை அக்கா, அக்காத்தை, அன்றி என்றெல்லாம் வாஞ்சையுடன் அழைக்கப்பட்ட உதவும் கரம் எம்மைவிட்டுப் பிரிந்து விட்டது.

சமூக நலனுக்காக உழைக்கும் பிள்ளைகளின் வீரத்தாய் சமூகத்திற்கு உதவும் கரமாகவும் திகழ்ந்தார். அன்னாரின் மூத்த மகன் ரவிக்குமார் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் மேன்மைக்கும், உண்மைக்கும் ஊறு வராது உழைத்தார். அதனால் அரிச்சந்திரன் போன்று இன்னறப்பட்டார். ஆனால் கடவுள் கை கொடுத்து ஆளுமைக்குரிய பதவியை வழங்கினார். இன்னொரு மகன் விஜயகுமார் கூட்டுறவில் ஜனநாயகம் நிலை பெறப் போராடினார். அவரையும் இன்னல் சூழ்ந்தது. இருந்தும் அவர் இன்றும் ஆளுமை மிக்க ஆசானாகக் கல்விப் புலத்தில் திகழ்கின்றார். மற்றொரு மகன் ராஜ்குமார், பட்டதாரியாகி, உபஅதிபராகி தான் கல்வி கற்ற விக்வினேஸ்வராக் கல்லூரிக்கு அளப்பெரிய உதவிகள் வழங்கிவரும் காலத்தில் ஆயுதக் கும்பலின் இடையில் அகப்பட்டு உயிரிழக்க நேர்ந்துவிட்டது. வேறொரு மகன் சிவகுமார் பெரும் விபத்தில் சிக்கி உயிர் தப்பி இன்று அவுஸ்திரேலியாவில் குடும்பத்துடன் வாழ்கின்றார். இவ்வாறு எதையும் தாங்கும் இதயம் கொண்ட வீரத்தாய், உத்தமி தெய்வானை வாழ்ந்து இறையடி சேர்ந்துள்ளார்.

ஆற்றல் மிகு கணவனுடன் வாழ்ந்து விருந்தோம்பல் பண்பு மிகுந்தவராய் நெஞ்சுரம் மிக்க பிள்ளைகள் ஐவரையும் பெற்று வளர்த்து சமூகத்திற்கு முன்மாதிரியாக வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து விண்ணுறையும் தெய்வமாகியுள்ளார்.

கட்டைவேலி நெல்லியடி ப.நோ.கூ.சங்கமும் ,
விக்கினேஸ்வராக் கல்லூரிச் சமூகமும் அன்னாருக்கும் அவரின்
குடும்பத்தாருக்கும் என்றும் கடமைப்பட்டவையாகும்.

வீரமும், தியாகமும் மிகுந்த தெய்வானை அம்மைக்கு
எமது அஞ்சலியைச் செலுத்தி அன்னாரின் ஆத்மாவின்
ஈடேற்றத்திற்கு வேண்டுகல் செய்வோமாக.

2004.09.12
கரவெட்டி.

தலைவர்,
கட்டைவேலி - நெல்லியடி
ப.நோ.கூ. சங்கம்.

In Memory Of Appammah

Appammah was one of the most incredible person. I have ever come across in my life. She was the most trustworthy and delightful person to talk to. She would help those in need and do everything in the best possible way she could. I have vivid images of her looking after me when I was small. No matter how naughty I would have been she had still done her job looking after me. from here and there were troubled times but still she went on trying her best. It is such a rapid world where one can leave so early, to meet her resting - place.

• Once in a way I used to talk to her over the phone and we just talked briefly about certain things like school and day - to - day life. But now there is not even that to speak about.

This year April, I visited her when I came to Sri - Lanka. She was the happiest person in the world when she saw me in surprise. She treated me as if I was special quest in a different kind of way. I had spent the night at her place. The whole thing just clicked back as if I was small again. Me seeing myself running across the room. I saw pictures of mine hung up on the wall

with a pleasant smile. She gave me the most valuable present ever, which I will remember as treasure for the rest of my life.

Even though she has departed from us. I hope our thoughts and memories will still remember her inside in our hearts wherever we are, whatever we do and wherever we go.

By : Vimal Sivakumar
Grandson
Sydney, AUSTRALIA
24.08.2004.

என் மாணவ மணிகளின் மாண்புறு அக்காசிய

உனக்கென்ன ஒரு நொடியில் அணைந்து விட்டாய்
 உன்கடைசி மகனோடு இணைந்து விட்டாய்
 பகலெல்லாம் ஓடி உலாவித் திரிந்த நீ
 பதறிஅழு தேங்கவைத்துப் பரமபதம் அடைந்துவிட்டாய்
 உன்மக்கள் கணவர் உறவினர்கள் ஊரார்
 உகுத்த கண்ணீர் பேராறாய் நீசென்ற பாதையிலே
 குறுக்கே நின்றுன்னைத் தடுக்காத ததிசயமே
 என்றுமுந்தன் இதயமதில் ஏந்திநின்ற புதல்வரையும்
 ஏகபுத்திரியாய்ச் சுற்றிவந்த புதல்வியையும்
 கணவர் மருமக்கள் பேரக் குழந்தைகள்
 உற்றார் உறவினர் அயலவர் அனைவரையும்
 மறந்து ஒரு நொடியில் பறந்த ததிசயமே.

வாருங்கள் என்று வாசலிலே நின்று
 வரவேற்கும் வாய் மூடிவிட்டதே
 ஊரார்க்கு உதவுதற்கு ஓடோடிச் சென்றகால்
 ஒரேயடியாய் ஓய்ந்துவிட்டதே
 பேரக் குழந்தைகள் செய்யும் குறும்புகளைப்
 பார்த்த விழி இறுகிவிட்டதே
 ஆராத அன்புடனே பிள்ளைகளின் கதைகேட்ட
 காதுகள் அடைத்துவிட்டதே.

ஊற்றெடுத்துப் பாய்கின்ற உயர்ந்த அன்பு
 உள்ளமதிற் கள்ளமின்றி ஒழுக்கும் பண்பு
 சீற்றமின்றி எவரிடமும் காட்டுகின்ற பணிவு
 சிரித்தமுகத் தோடுநின்று செயலாற்றும் துணிவு
 ஆற்றுகின்ற கருமங்கள் அனைத்தையுமே நினைத்து
 ஆறாத துயரோடு அழுவோரைப் பார்த்து
 தேற்றவழி தெரியாது தவிக்கிறேன் இன்று
 தேம்பிஅழுவோரில் நானும் ஒருத்தியாய் நின்று.

மாணிக்கம் போன்றதொரு மகனை இழந்ததுன்பம்
 மனதை உடைத்துவிட்ட போதும்
 ஊனுறக்கம் குறைந்து உடல்மெலிந்து நாளும்
 உருகி உருகி நைந்தபோதும்
 பேணி வளர்த்த உந்தன் பிள்ளைகளின் நலத்திற்காய்
 பெற்றவளின் கடமைகளைச் செய்தாய்
 காணவேண்டிய காட்சி இன்னும் சில இருந்தும்
 காணாமற் சென்றதுயர் மாறுமோ?

சென்றவருடம் நான் உன்னிடத்தே வந்தேன்
 சிலநிமிடம் உரையாடியபின்
 “இந்தமுறையேனும் ஒருநாள் எம்வீட்டில்
 உணவருந்திச் செல்லவேண்டும்” என்றாய்
 “இன்றே பயணம் நான் அடுத்தமுறை நிச்சயமாய்
 இங்கே நான் சாப்பிடுவேன்” என்றேன்
 அந்தோ இனிஎனக்குள் கையுணவு கிட்டுமா?
 அந்தியேட்டி உணவுதான் விதியா?

இன்றுள்ள கடைசிமகன் திருமணத்தை
 எப்போது காண்பேனென் றாவல்கொண்டு
 என்றும் என்னோடிதனைப் பற்றிப் பேசும்
 இனியசொற்கள் என்காதில் ஒலிக்குதின்னும்
 ஒன்றுரைப்பேன் உறுதியுடன் உந்தன்மைந்தன்
 உன்ஆவல் தீர்த்திடுவான் உவகைகொள்க
 அன்று உந்தன் அருகிருக்கும் மைந்தனோடு
 ஆசிகளை வழங்கிடுக அமைதிக்கொள்க.

உலகிலுள்ள அனைவருமே மனமுருக் இறைவனிடம்
பலமுறையும் வேண்டுவது முக்கியமாய் ஒன்றைத்தான்

“ நோயிலே துடித்து அலறாமல்
பாயிலே கிடந்து அழுந்தாமல்
மக்களுக்கு அலைச்சலைக் கொடுக்காமல்
நடமாடித்திரியும் காலத்திலேயே
மரணத்தை எனக்கு தந்துவிடு “ என்பதுதான்
எல்லோரும் வேண்டியும் என்ன பயன்?
எத்தனை பேருக்கு அப்படிக் கிடைக்கிறது?
உத்தம சீலர்க்கே அத்தகைய மரணம் வரும்
அவர்கள் மரணித்த விதமே
அவர்களின் குணத்திற்கு சான்று
உன் மரணம் அதற்கோர் எடுத்துக்காட்டு

ஊராரின் உள்ளமதில் இடம் பிடித்த உத்தமியே
பாருக்குள் உதாரணமாய் விளங்கிய பத்தினியே
கல்லும் கனிந்துருகும் உன்பிரிவால் நித்திலமே
வெல்லன் விநாயகனின் அருள்பெற்றாய் அமைதிகொள்க

**உடன்பிறவா அன்புச்சோதரி,
மனோன்மணி நடராசா.**

தாய் விநுட்சம் கருகியதோ! மனைத்தலகம் மாண்டதுவோ!

அம்மா, மாமி, தெய்வானை அக்கா, அன்ரி, பெரியம்மா, அம்மம்மா..... இப்படி அழைத்த குரல்கள் தவிக்கின்றன. ஆடுகின்ற நெஞ்சம் அழுகின்ற கண்ணுமாக அலைகின்றன.

“தம்பி வாங்கோ” இப்படி அன்போடு அழைத்த தாயின் தடம் தேடுகின்றேன். தாமரை முகத்தின் நகை நாடுகின்றேன். கிடைக்கவில்லை கிடைக்கவில்லை எனக்குள்ளே விடை தேடுகின்றேன்.

குங்கும நிறத்தில், சராசரி தோற்றத்தில் கனிவான பேச்சில், நிறைவான குணத்தில் வலம் வந்த தெய்வானையம்மா மெல்ல மெல்ல வாடி வதங்கி உலர்ந்து போனார். இளைய பிஞ்சு - ராசு பறிக்கப்பட்டதால் பொலிவிழந்தார், பேச்சிழந்தார், சுவையிழந்தார், வாலிப வயதிலும் தாயின் மடியில் முகம் புதைத்த தனயனின் பிணைப்பு எனக்குள் மின்சாரம் பாய்ச்சுகிறது. அப்படி ஒரு பாசத்தின் ஊற்று நின்று போனதற்கு காலனைக் காலால் உதைக்க வேண்டும்.

யார் யாருக்கு என்ன வேண்டும்? என்பதைக் குறிப்பால் அறிந்தவர். ஆனால் செல்ல மகன் ராசுவின் மறைவுக்குப் பின் குறிப்பறிந்த குன்றானார். கோவில் மறந்தார்; கொண்டாட்டம் துறந்தார்; உண்டு களிப்பதை உதறினார்; அழகுடை தரிப்பதை விட்டார்; ஆனால் வீட்டுக் கடமைகளை அயராது புரிந்தார். மனஅழுத்தம் கூடியது, உயர் குருதி அழுத்தம் வந்தது. இருப்பினும் தன்வலி, பிணி மறைத்தார்.

சாத்திரத்தை மறந்தவர் யாருக்கும் தெரியாது குறி
கேட்கப் போனார். மிருசுவில் அம்மன் வழி சொன்னார் “உன்
உள்ளம் ஒரு ஜீவனை நினைத்துத் துடிக்கிறது இன்று விடிவு
வரும் போ” இதைக் கேட்டு விழி நனைந்தார், வீடு வந்தார்.
அன்றாடப் பணி தொடர்ந்தார். இரவு ஒன்பதை அண்மித்தது.
வலி கொண்டார். பிள்ளைகள் கிலி கொண்டனர் அம்மாவுடன்
வைத்தியசாலை விரைகின்றனர். முடியவில்லை! முடியவில்லை!
அம்மா போய்விட்டார்; ராசுவிடம் போய்விட்டார்.

- அன்பன் ரகு -

என் உயிரை சிந்தித்த அன்ரியின் பிரிய

பெயருக்கு நான் பெறாமகன் ஆனால் அன்ரி என்னை மகனாகவே பார்த்தார். பசித்த போதெல்லாம் குறிப்பறிந்து உணவிட்ட அன்னை இவர். நான் திருமணம் முடித்து மூன்று குழந்தைகளுக்கு தந்தையாக இருப்பினும் பிள்ளை போன்றே என்னைப் பார்த்தார். நான் தவறு விட்ட சந்தர்ப்பத்தில் எல்லாம் பக்குவமாய் நெறிப்படுத்தினா. என் வீட்டில் சுற்றித் திரிந்த பொழுதுகளை விட அன்ரியின் வீட்டு குழலில்தான் என் கால்கள் அதிகம் பதிந்திருந்தன. சொல்லொன்று செயலொன்று என நில்லாது “நில்” என்று கூறி நித்திய வரம் கொடுத்த தாய் அவர். நான் வன்னியில் வாழ்ந்தபோது பொருள் நாடி வந்த வேளையில் தக்கது செய்தார். பல கைம்மாறுகள் செய்தார். என் குடும்ப வாழ்க்கை சுபீட்சத்தை நோக்குவதற்கு ஆவனை செய்தார். இன்று என் நெஞ்சக் குழியில் அன்ரியைப் பற்றியே பதிவுகள் உண்டு. கண்ணீரைத் தரும் அதிர்வுகள் உண்டு.

தம்பி ராசுவின் இழப்பு அன்ரியை பித்துப் பிடிக்க வைத்துவிட்டது. எத்திக்கும் அவன் நினைவில் அன்ரி புலம்பியதை கண்டு, கேட்டு பொருமி இருக்கிறேன். கலங்கியிருக்கிறேன். இன்று அன்ரி இல்லையே என்று துயரக் கடலில் தவிக்கிறேன். என்னை வாழ்வித்த தெய்வம் என்று சொல்லுவேன். என் மூச்சும் பேச்சும் அன்ரியின் ஆத்ம சாந்திக்கே.

பிரிவால் வாடும்
பெறாமகன்
நல்லராசா - ரகுநாதன்

திருநெறிய தமிழ்

நாம் சைவ சமயிகள். சைவம் சிவத்துடன் சம்பந்தமானது, சிவ சம்பந்திகளாகிய நாம் நம்முடைய சமயத்தைப் பொறுத்தவரை பிரமாண நூல்களாகக் கொள்ளவேண்டிய திருநூல்கள் எவை என்பதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். “இறைவாக்குக்கள்” எனச் சிறப்பிக்கப்படும். வேத சிவாகமங்கள் வடமொழியில் உள்ளன. தொன்மையும் செழுமையும் வாய்ந்த தமிழ் மொழியின் தனிச் சிறப்புக்கு அதனிடத்தமைந்துள்ள பக்தி இலக்கிய வளம் மிக முக்கியமாக அமைந்திருப்பதென்பதை மொழியறிஞர்கள் ஏற்றுக் கொள்வர். வெறும் சின்னாட் பல் பிணிச் சிறு தொழில் மனிதரைப் பாடாது இறைவனையே நினைந்து காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி மெய்யரும்பி விதிர் விதிர்ந்து நின்று, தமக்கு இறைவனால் அருளப்பட்ட அறிவையும் ஞானத்தையும் அவனுக்கே அர்ப்பணம் செய்து அவனையே பரவிய அருளாளர்கள் ஆயிரக்கணக்கில் அருட்பாக்களைப் பாடியுள்ளார்கள். அவற்றுள் நமது சமயநெறி நின்று தாம் பெற்ற அருளாநுபவத்தை அழகிய தமிழ் மாலைகளாக ஆக்கித் தந்துள்ள அருளாளர்களது திருவாக்குக்களை பன்னிரு திருமுறைகளாக நமது முன்னோர்களாகிய சைவச்சான்றோர் வகுத்திருக்கின்றனர். “திருமுறை” என்பது தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த நூல் எனப் பொருள்படும் ஞானசம்பந்தப்பிரான் தமது முதலாவது திருப்பதிகத்திலே திருக்கடைக் காப்பில்,

“ஒரு நெறிய மனம் வைத்துணர் ஞானசம்பந்தன் உரை செய்த திருநெறிய தமிழ் வல்லவர் தொல்வினை தீர்தல் எளிதாமே”

என அருளியுள்ளார். “திரு நெறிய தமிழ்” என்ற அவரது திருவாக்கு திருமுறைகள் எல்லாவற்றுக்கும் பொருந்தும். தெய்வத்துக்கே ஆற்றுப்படுத்துகின்ற நெறிப்படுத்துகின்ற

வாக்குக்களே திருமுறைகள். திருமுறைகள் வேதசாரம் என்பதனை நமது நாட்டிலே தோன்றிய காசிவாசி செந்திநாதையர் போன்ற சான்றோர்கள் தெளிவாக நிறுவியுள்ளனர். இவ் வரிசையிலே பிற்காலத்தில் எழுந்த அருளாளர் வாக்குக்களாகிய கந்தபுராணம்,

திருவிளையாடற் புராணம் போன்றவற்றையும் சேர்த்துக் கொள்வது தொன்று தொட்டு வரும் சைவ பாரம்பரியம். திருமுறைகளையே ஆதாரமாகக்கொண்டு “இலக்கியங் கண்டதற்கு இலக்கணம் இயம்பும்” முறையிலே பிற்காலத்திலே ஆக்கப்பட்டவையே மெய்கண்ட சாத்திரங்கள். எனவே தமிழ்மொழியைப் பொறுத்தவரை திருமுறைகளையும் அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டெழுந்த மெய்கண்ட சாத்திரங்களையும் அவற்றுக்கு முரண்படாத அருளாளர் வாக்குக்களையுமே சைவர்களாகிய நாம் பிரமாண நூல்களாகக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

திருமுறைகள் “பதிவாக்குக்கள்” என்றே போற்றப்படுபவை. இறைவனுக்கு மிக உகந்தது ஆகமநெறி வழுவாத பூசனையே என, சிவபரம்பொருளினது திருவாக்காகவே சேக்கிழாரடிகள் குறிப்பிடுவார். உமையம்மையாருக்கு சிவபரம்பொருள் சிவாகமங்களின் உட்பொருளை ஆன்ம கோடிகள் உய்யும் பொருட்டு உபதேசித்தருளிய பின் தாம் மிக விரும்பும் மெய்ப்பொருள் பூசனையே என்றருளுகின்றார். அத்தகைய சிறந்த பூசனை அன்பு செறிந்த தமிழ்ப் பாடலே என சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு அருளிச் செய்கிறார். “மற்று நீ வன்மைபேசி வன்றொண்டன் என்னும் நாமம் பெற்றனை. நமக்குமன்பிற் பெருகிய சிறப்பின் மிக்க அர்ச்சனை பாட்டே ஆகும். ஆதலால் மண்மேல் நம்மைச் சொற்றமிழ் பாடுகென்றார் தாமறை பாடும் வாயார்.

வேதங்களை வெளிப்படுத்தியவரே - தாமறை பாடும் வாயாராகிய இறைவனே - “என்னைத் தமிழில் பாடு. அதுவே எனக்குச்

சிறப்பின் மிக்க அர்ச்சனை” எனக் கட்டளையிட்டருளினான் என்றால் திருமுறைகளுக்கூரிய முக்கியத்துவத்தையும் சிறப்பையும் மேலும் தெளிவு படுத்த வேண்டியதில்லை.

திருமுறைகளில் முதல் ஏழும் மூவர் முதலிகள் அருளிய தேவாரங்கள். தேவிடத்தே வாரத்தை - அன்பை - வைத்துப் பாடப்பட்ட திருப்பாடல் தேவாரம். இறைவனுக்குச் சிறந்த ஆரமாக - ஆபரணமாக - என்றும் வாடாத மாலையாக ஆக்கப்பட்ட “வாரப்பாடல்” அது “மூவர் தமிழ்” என்று சிறப்பித்துப் பேசப்படும். கொஞ்சி, கெஞ்சி, மிஞ்சி பாடியருளுகின்ற சிறப்பை மூவர் தமிழிலும் முறையே கண்டு மகிழலாம். பிள்ளைப்பருவத்திலேயே பெருமானால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட சம்பந்தப் பிரானது திருவாக்கிலே தமிழ் அழகும் இசை நுணுக்கமும் விஞ்சி நிற்கும். “இயற்கை பாதி இறைவன் பாதி” ஆகப் பாடியருளும் சிறப்பு அவருக்கேயுரிய சிறப்பு. உலகியல் துன்பங்களிலே நீண்டகாலம் அடிபட்டு திருவருளாலே மீண்ட அப்பரடிகளின் திருவாக்கிலே அரியபொருளை மறந்திருந்த தவிப்பும், இறைவனது பெருங்கருணையை நினைந்துருகும் கழிவிரக்க உணர்வும் இழைந்தோடும். இறையாணையால் மண்ணுலகில் அவதரித்து மணப்பந்தலிலேயே தடுத்தாட் கொள்ளப்பட்டவர் நம்பியாரூரர். இறைவனையே தோழனாகப் பெற்று, சகமார்க்கத்திலே நின்று உறவாடி, கேலியாகவும் கிண்டலாகவும் நகைச்சுவையாகவும் இகழ்வது போற் புகழ்ந்தும் பேசும் தனிச் சிறப்பு சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு உண்டு.

மணிவாசகர் அருளிய திருவாசகமும் திருக்கோவையாரும் எட்டாந்திருமுறையில் அடங்கும், அந்தண குலத்தில் அவதரித்து அமைச்சராக அரசோச்சி, “சற்றொரு உள்ளோ?” என்று தேடித்திரிந்த வாதவூரரை இறைவனே பரமாசாரியாராக வந்து ஆட்கொண்டான். அவரை மெய்ஞ்ஞானச் சித்தராக மாற்றினான். அவர் பொருட்டு மதுரைப் பெருநன் மாநகரில் குதிரைச் சேவகனாய் வந்தான். பிட்டு நேர்பட மண் சுமந்தான்.

மன்னனுக்கும் மாநிலத்தோருக்கும் அவர் பெருமையை உணர்த்தியருளினான். அருட்குரவனது கருணையை நினைந்து நினைந்து அழுது அழுது பாடினார் அடிகளார். அம்மதுர வாக்குக்களே- “மாசில் மணியின் மணிவார்த்தையே” - திருவாசக மாலையாயிற்று. “அழுதடியடைந்த அன்பர்” என்ற திருநாமமும் அடிகளுக்கு அமைவதாயிற்று. இன்றும் திருவாசகத்தை அதன்

மூல வடிவிலே - தமிழிலே - படிப்பதற்காகவே தமிழ் மொழியைப் படிக்க வேண்டும் என்று வேற்று மொழியாளர் அவாவுறுவதற்குக் காரணமாக அமைந்துள்ளது. அதனிடத்தமைந்துள்ள பக்திச் சுவையே திருக்கோவையார் அகப்பொருள் இலக்கணத்தைச் சிறப்புறக் காட்டும் பேரிலக்கியமாகத் திகழ்கிறது.

திருவிசைப்பாவும் திருப்பல்லாண்டும் ஒன்பதாந்திருமுறையில் அடங்கும். இறைவனது இசையை - பெரும் புகழை - இன்னிசை பொருந்திய தெய்வீகப் பாக்களிலே சொல்வது திருவிசைப்பா, திருமானிகைத் தேவர், கருவூர்த் தேவர், சேந்தனார், பூந்துருத்தி நம்பி, காடநம்பி, கண்டராதித்தர், வேணாட்டடிகள், சேதிராயர், திருவாலியமுதனார், புருடோத்தம நம்பி ஆகிய ஒன்பதின்மர் அருளாளர்களால் அருளப்பெற்றவை திருவிசைப்பாக்கள். இவர்களுள்ளே திருமானிகைத் தேவர், கருவூர்த்தேவர், சேந்தனார் ஆகிய மூவரும் சித்தர்கள். கண்டராதித்தர், வேணாட்டடிகள், சேதிராயர் மூவரும் மன்னர்கள். பூந்துருத்தி நம்பியும் புருடோத்தம நம்பியும் அந்தணர்கள். பல்லாண்டெனும் பதங்கடந்த பொருளுக்கு சேந்தனார் பல்லாண்டு பாடிச் சிறப்பித்துள்ளார்.

திருமூல நாயனார் அருளிய திருமந்திரம் பத்தாந் திருமுறையாகப் போற்றப்படுவது. சமய தத்துவச் சிந்தனைகள் எல்லாவற்றுக்கும் ஊற்றுக்கண்ணாய் விளங்கும் திருமந்திரத்தை ஆக்கித் தந்த திருமூலதேவர் “மூத்தசித்தர்” எனப் போற்றப்படுபவர். திருவாலவாயுடையார் திருமுகப் பாகரத்தையே முதலில் கொண்டுள்ளது பதினோராந் திருமுறை. திருவாலவாயுடையார்

காரைக்காலம்மையார், சேரமான் பெருமாள் நாயனார், ஐயடிகள் காடவர்கோன், கல்லாடர், கபிலர், பரணர், நக்கீரர், அதிரா அடிகள், இளம்பெருமானடிகள், பட்டினத்துப் பிள்ளையார், நம்பியாண்டார் நம்பிகள் ஆகிய பன்னிருவரால் அருளப்பெற்ற நார்பது சிறு நூல்கள் பதினோராந் திருமுறையில் அடங்கியுள்ளன.

சேக்கிழாரடிகள் அருளிய திருத்தொண்டர் புராணம் பன்னிரண்டாந் திருமுறையாகப் போற்றப் பெறுகிறது. அளவிலாத பெருமையராகிய அடியார் பெருமக்களது அருமை பெருமைகளையெல்லாம் மிக்க ஆராமையோடு பக்திச் சுவை நனி சொட்டச் சொட்டப் பாடியுள்ளார் சேக்கிழாரடிகள். சைவ சமயத் தத்துவக் கோட்பாடுகளை - இலக்கணத்தை - விளக்கும் உயரிலக்கியமாக, பக்திச் சுவை செறிந்த ஒப்பற்ற தமிழ்க் காவியமாக விளங்குவதனால் இது “பெரிய புராணம்” என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது.

அருளாளர் இருபத்தெழுவரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட பன்னிரு திருமுறைகள் சைவர்களாகிய நமக்குப் பாராயண நூல்களாகவும் பிரமாண நூல்களாகவும் அமைவதோடு நமது சமய நெறிகளையும் பாரம்பரியங்களையும் சுட்டிக் காட்டிக் காக்கும் வரலாற்று ஆவணங்களாகவும் திகழ்கின்றன. திருமுறைகள் தந்த அருளாளர்கள் வாழ்ந்த காலம் அக்காலத்தின் சமய, அரசியல், சமுதாயப் பின்னணி என்பவற்றையெல்லாம் நாம் அறிந்து கொள்ள முடியும். அப்பரடிகளும் சம்பந்தப்பிரானும் வாழ்ந்த காலப்பகுதியில் அவர்கள் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்த வேற்றுமத, அரசு எதிர்ப்புக்கள், அவற்றை அவர்கள் வெற்றி கொண்டு நமது சமயத்தை நிலைநிறுத்திய முறை ஆகியன எல்லாம் வரலாற்று உண்மைகள். திருவிசைப்பா அருளிய கண்டராதித்தர் சிதம்பர தலத்தில் பொன் வேய்ந்த முதலாம் பராந்தகச் சோழ மன்னனின்

இளைய மகன். சிதம்பரத்திலேயே தங்கியிருந்து சிவப்பணி செய்த கண்டராதித்தர் தமது மூத்த சகோதரன் இறந்தபின் அரசு பாரத்தைத் தரிக்க வேண்டியவரானார். அவருக்குப்பின் அவரது மனைவியார் செம்பியன்மாதேவியார் பத்து சிவாலயங்களைக் கட்டுவித்தார். என்பனவாதி செய்திகளையெல்லாம் சாசனங்கள், பிற வரலாற்றாதாரங்கள் மூலம் நாம் அறிய முடிகிறது.

சைவர்களாகிய நாம் நமது வாழ்வில் ஏற்படும் இன்ப துன்ப நிகழ்ச்சிகள் கிரியைகள் எல்லாவற்றிலும் பொருத்தமான திருமுறைகளை ஓதி உய்யவேண்டும். ஆலயங்களிலே பன்னிரு திருமுறைகளையும் ஓதும் வழக்கம் உண்டு. காலம் இடம் ஆகியவற்றுக்கேற்ப தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணம் என ஐந்து அருட்பாடல்களை ஓதும் “பஞ்சபுராணமோதும்” வழக்கமும், தேவாரம் பெரியபுராணம் இரண்டையும் மட்டும் ஓதும் வழக்கமும் நீண்ட காலமாக இடம் பெற்று வருகிறது. மஹோற்சவ காலங்களிலே கொடியேற்றத்தின் போதும் கொடியிறக்கத்தின் போதும் கொடி மரத்தடியிலும் நவ சந்திகளிலும் “பண்” ஓதும் வழக்கமும் நடைமுறையில் உண்டு. திருமுறை ஓதுபவர்களை “ஓதுவார் மூர்த்திகள்” என்று சிறப்பித்துக் குறிப்பிடுவது நமது சைவ பாரம்பரிய வழக்கு. திருமுறைகளில் தேவாரத்துக்கும் திருவிசைப்பாவுக்கும் “பண் அமைப்பு” உண்டு. ஏனைய திருமுறைகளுக்கும் “பண் சம்பிரதாயம்” உண்டு

“பண்ணொன்ற இசைபாடும் அடியார்கள்”

“தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன்”

“பண்ணின் இசையாகி நின்றாய் போற்றி”

“பண்ணுளிராய்ப் பாட்டுமாளி”

“நல்லிசை ஞான சம்பந்தன்”

“ஏழிசையாய் இசைப் பயனாய்”

“பண் சுமந்த பாடல்”

“பாடலங்காரப் பரிசில்”

என்பனவாதி திருமுறை வாக்குக்கள் திருமுறைகள் பண்ணோடு
 ஒதப்படும் சிறப்பினைக் குறிக்கின்றன. இடம், நேரம், வைபவம்
 என்பனவற்றுக்கேற்ப பொருளும் மெய்ப்பாடும் விளங்கப்
 பண்ணோடு திருமுறைகள் ஒதப்படுவது மிகுந்த பயன்
 விளைவிக்கும். பொன்னும் மெய்பொருளும் பயந்து இக பரசுகம்
 நல்கும். ஆயின் இசையறிவு சற்றுமில்லாதவர்களும்
 குரலினிமையிலாதவர்களும் உள்ளங் கசிந்து

தமக்கியன்றவாறு ஒதுவதையும் கருணா நிலையமாகிய இறைவன்
 ஏற்றுக் கொண்டு திருவருள் பொழிவான். முத்தமிழ் வித்கராகிய
 ஞானசம்பந்தப் பிரானே

“கோழை மிடறாக கவிகோளுமில்வாக
 ஏழையடியாரவர் யாவைசொன சொல் மகிழும் ஈசன்”

“காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி
 ஒதுவார் தமை நன்னெறிக்குய்ப்பது”

என அருளியுள்ளார்.

சைவர்களாகிய நாம் திருமுறைகளை பிரமாணத்
 திரு நூல்களாக - இறைவாக்குக்களாகவே - மதிப்போம்.
 வணங்குவோம். நமது ஆலயங்களிலே அவற்றுக்கு உரிய
 முக்கியத்துவத்தை தருவோம். நமது வாழ்வில் எப்போதும்
 எச்சந்தர்ப்பத்திலும் பொருத்தமான திருமுறைகளை ஒதி உய்தி
 பெறுவோம்.

ச. வீநாயகமுர்த்தி

தொர்ந்து கொள்ள.....

உலகப் புகழ்பெற்ற ஓர் கடிதம்

ஆபிரகாம் லிங்கன் - அமெரிக்காவின் 16வது ஜனாதிபதி.
தன்னுடைய மகன் படித்துக்கொண்டிருந்த பாடசாலையின்
தலைமை ஆசிரியருக்கு கடிதமொன்றை அனுப்பியிருந்தார்.

**உலகில் தலைசிறந்த அறிக்கையொன்றாக கிக்கடிதம்
கின்றவரை கருதப்படுகின்றது.**

ஆசிரியர் தனது மகனுக்கு கற்பிக்க வேண்டிய நல்ல
அம்சங்களை கிரத்தினச் சுருக்கமாக இதில் உள்ளடக்கியிருந்தார்.
எக்காலப் பகுதியில் வாழும் அத்தனை பெற்றோருக்கும்
ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் கிக்கடிதம் சிறந்த
படிப்பினைகளை வழங்குகின்றது.

எல்லா மனிதர்களும் நீதமானவர்கள் அல்லர். அனைத்து
மனிதர்களும் வாய்மையானவர்களுமல்லர் என்பதை எனது மகன்
கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பதை நான் அறிவேன்.

ஆனால் ஒவ்வொரு அயோக்கியனுக்கும் ஒரு நாயகன்
இருக்கிறான் என்பதையும் ஒவ்வொரு சுயநல அரசியல்வாதிக்கும்
ஒரு தன்னலம் கருதாத தலைவன் இருக்கிறான் என்பதையும்
அவனுக்குக் கற்றுக் கொடுங்கள்.

ஒவ்வொரு எதிரிக்கும் ஒரு நண்பன் இருக்கிறான்
என்பதையும் இது ஒரு கடினமான விடயம்தான். இதனை
நிறைவேற்ற நீண்ட காலம் எடுக்கலாம். எனினும் **உழைத்துப்
பெற்ற ஒரு ரூபாய் சாலையில் கிடந்த நூறு ரூபாவைவிட பன்மடங்கு
மதிப்புமிக்கது** என்பதையும் அவனுக்குக் கற்றுக் கொடுங்கள்.

தோல்வியிலிருந்து கற்றுக் கொள்ளவும் வெற்றியை அனுபவிக்கவும் கற்றுக் கொடுங்கள். பொறாமையிலிருந்து விலகி நிற்பதற்கு அவனுக்கு பயிற்சிகளை வழங்குங்கள். ஆரவாரமற்ற வாழ்வு இன்பம் தரும் என்பதை அவனுக்கு உணர்த்துங்கள். புத்தகங்களில் பொதிந்துள்ள அற்புதங்களை அவனுக்குச் சொல்லிக் கொடுங்கள். அதே நேரம், நீலவானத்தில் சிறகடித்துப் பறக்கும் பறவைகளின் புதிரையும், சூரிய ஒளியில் கண்சிமிட்டும் தேனீக்களின் சுறுசுறுப்பையும், பூக்களின் மலர்ச்சியையும் ரசிக்க சிந்திக்க அமைதியான நேரத்தையும் அவனுக்கு வழங்குங்கள்.

பாடசாலையில் ஏமாற்றுவதைவிட சித்தியடையாதிருந்து பன் மடங்கு கண்ணியமானது என்பதை அவனுக்கு உணர்த்துங்கள். மற்றவர்கள் அனைவரும் சேர்ந்து கிது தவறு என அடித்துச் சொன்னாலும், தனது எண்ணங்கள் சரியானது என்று உறுதி கொள்ளும் அளவிற்கு அவனுக்கு தன்எம்பிக்கையை ஊட்டுங்கள்.

இன்றும் மென்மையானவர்களிடம் மென்மையாக நடந்து கொள்ளுவதற்கும் முரடர்களிடம் முரட்டுத்தனமாக நடந்து கொள்ளவும் அவனுக்கு சொல்லிக் கொடுங்கள்.

கூட்டத்தோடு சேர்ந்து பிறர் சொல்லுக்கு தலையாட்டிச் செல்வதற்குப் பதிலாக சுயமாக சிந்தித்துச் செயற்பட அவனுக்கு கற்றுக் கொடுங்கள். எல்லா மனிதர்களினதும் கருத்துக்களை உன்னிப்பாக கவனிக்கச் சொல்லுங்கள். ஆனால் அவன் செவிமடுக்கும் அனைத்தையும் உண்மை எனும் உரைகல்லில் உரசிப் பார்த்து நல்லவற்றை மாத்திரம் ஏற்றுக் கொள்ளும் பக்குவத்தையும் அவனுள் ஏற்படுத்துங்கள்.

துன்பம் மேலிடும் போதும், மனம் கனத்துப் போகும் போதும் சிரிப்பது எப்படி என்பதை அவனுக்குக் கற்றுக்

கொடுங்கள். கண்ணீர்த் துளிகளில் கிழவு இல்லை என்பதையும் அவனுக்குச் சொல்லிக் கொடுங்கள்.

தனது அறிவையும் பலத்தையும் பொருளிட்டப் பயன்படுத்தும் அதே சமயத்தில் ஒரு போதும் தனது இதயத்திற்கும், மனச்சாட்சிக்கும் ஒரு விலை நிர்ணயித்துவிட வேண்டாம் என வலியுறுத்திச் சொல்லுங்கள்.

கூச்சலிடும் கூட்டத்தினரின் எதிர்ப்புக்களைப் பொருட்படுத்தாமல் தன் காதுகளை பொருத்திக் கொண்டு பொறுமையுடன் இருக்கவும், சரியானது என தான் அறிந்து கொண்ட கொள்கைகளுக்காக துடிப்புடன் எழுந்து போராடவும் அவனுக்குக் கற்றுக் கொடுங்கள்.

அவனை மென்மையாக நடத்துங்கள். ஆனால் ஆரத்தழுவி செல்லம் கொடுக்க வேண்டாம். ஏனெனில் நெருப்புப் பிழம்பு தான் உறுதியான எ.கை உருவாக்குகிறது.

பொறுமையாக இருப்பதற்கு வேண்டிய துணிச்சலையும், துணிவாக இருப்பதற்கு வேண்டிய பொறுமையையும் அவனுக்குக் கற்றுக் கொடுங்கள். அப்போது தன் மனித குலம் மீதும் அவன் அதிக நம்பிக்கை வைப்பான்.

இவ்வாறு நான் உங்களிடம் கேட்டுக் கொள்வது மிகக் கடினமான காரியம்தான். உங்களால் முடிந்ததைச் செய்து என் எதிர்பார்ப்புகளை நிறைவேற்றுங்கள். ஏனெனில் எவ்வளவு எவ்வளவு நல்ல பையன், என் மகன்.

- ஆப்ரகாம் லிங்கன்.-

**ஓவர்கள் ஂன்றும் ஂமது ஁ள்ளார்த்தமான ஁ன்புக்கும்,
நன்றிக்குழரியவர்கள்**

- * ஂமது தெய்வத்தை வாழ்ந்த காலத்தில் ஁ரவணைத்து ஁தரித்த, ஁ள்ளாட்டிலும் பிறநாட்டிலும் வதியும் ஁ற்றார, ஁றவினர், நண்பர்கள், ஁யலவர்கள்
- * வேண்டிய ஁தவிகளை காலத்தினால் ஁றிந்து செய்தவர்கள்
- * இறுதிநேரத்தில் வைத்தியசாலைக்கு ஁டுத்துச் சென்று ஁தவியவர்கள், மருத்துவர்கள்
- * தகவல் பரிமாற்றத்திற்கு ஁தவியவர்கள், தொலைத்தொடர்பு சேவை வழங்கி ஁தவியவர்கள்
- * தொலைபேசி மூலம் துயர்பகிர்ந்து ஁றுதல் தந்த இதயங்கள்
- * “கண்ணீர் ஁ஞ்சலிகள்” வெளியிட்ட யா / கப்புதூ ஁காம்பர வித்தியாலய கல்விச் சமுகம், கரவெட்டி பிரதேச செயலக சமுகம்
- * பத்திரிகை மூலம் ஁னுதாபச் செய்திகள் பிரசுரித்த யா / நெல்லயடி மத்திய மகா வித்தியாலய பாடசாலை ஁பிவிருத்திச் சபையினர்
- * ஁னுதாபச் செய்திகளை தந்திமூலமும் வேறு வழிகளிலும் ஁னுப்பி வைத்தவர்கள்.
- * பல மைல்களுக்கு ஁ப்பால் இருந்தாலும் ஁றிந்தறிந்து வந்து ஁றுதல் கூறித் தேற்றியவர்கள்

- * மதச் சடங்குகளை செய்த சிவாச்சாரியர்கள்
- * இறுதிக் கிரியைகளிலும், இறுதி யாத்திரையிலும் சகல வழிகளிலும் உதவியதுடன் பங்குபற்றியவர்கள்
- * வவுனியா, யாழ் கட்டடத் திணைக்கள உத்தியோகத்தர்கள்
- * அமரர் “ராஜ்குமார்” இன் நண்பர்கள், நேசத்துக்குரியவர்கள்
- * இம்மலருக்கான அட்டைப் படங்களை கண்ணியில் சிறந்த முறையில் வடிவமைக்க உதவிய MULTI VISION நிறுவனத்தினர்
- * இம்மலரை சிறந்த முறையில் அச்சிட உதவிய லெட்சுமி பதிப்பகத்தினர் - நாவலர் மடம், நெல்லியடி
- * இம்மலருக்கான ஆக்கங்கள் வழங்கிய பெருந்தகைகள்
- * இம்மலருக்கான திதி நிர்ணய வெண்பா, கையறு நிலைப்பா முதலியவற்றை ஆக்கித் தந்த பண்டிதர் க.முத்துவேலு அவர்கள்
- * இன்றைய அந்தியேஷ்டி நிகழ்வில் கலந்து சிறப்பித்தவர்கள்.....

**அன்னாரது நினைவாக
குடும்பத்தினர்.**

“கிருஷ்ண வாசா”

யா / விக்னேஸ்வரக் கல்லூரி வீதி,

கரவெட்டி மேற்கு,

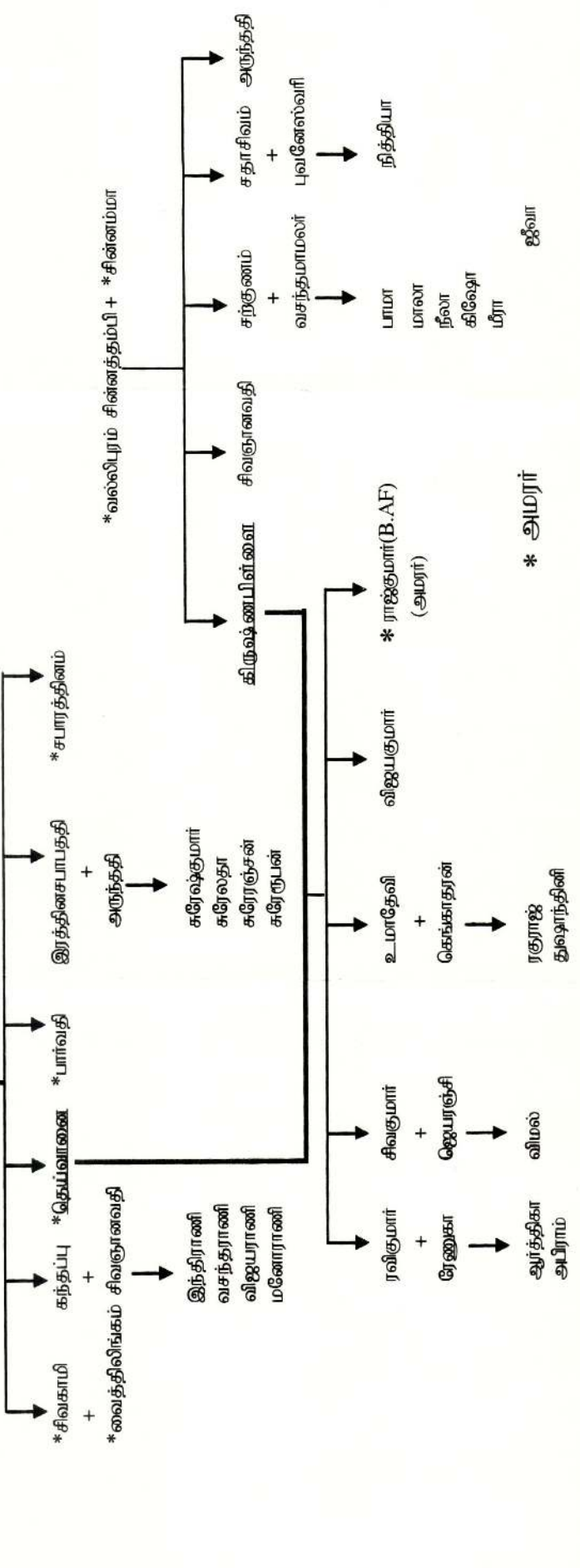
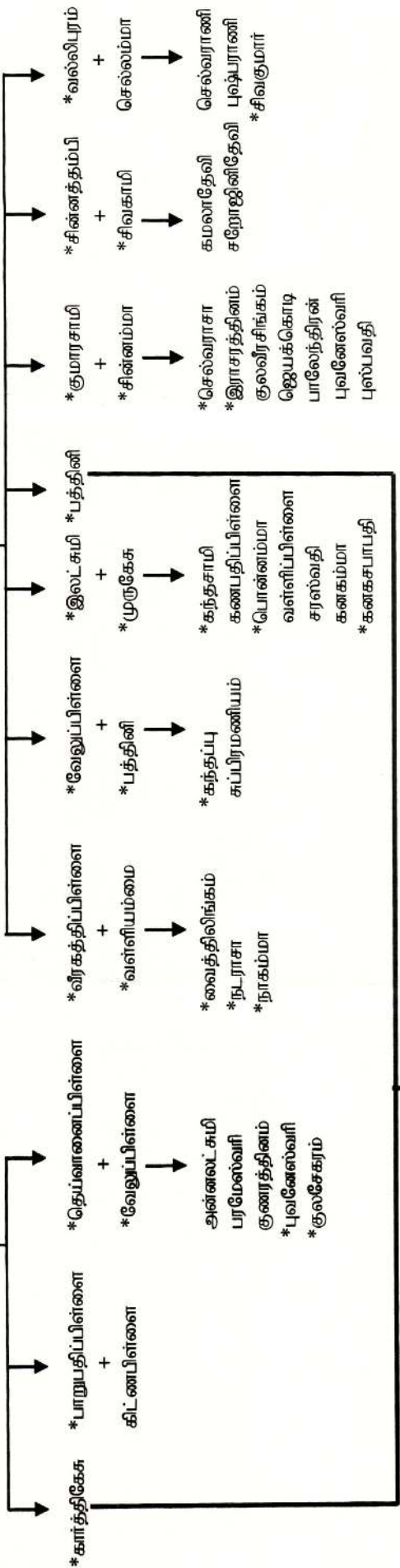
கரவெட்டி.

P.No : 060 2213076

வம்சவழி

*நல்லினார் சபாபதிப்பிள்ளை + * நாச்சிப்பிள்ளை

* சிதம்பர நாடார் + * பாறுயதிப்பிள்ளை

* அமரர் ஜீவா

